

Fra arkivet: 1992

PUBLISERT 5. april 2015

Hvem er tidsskriftet til for?

Dørstokken har blitt så altfor høy! Kritiske konsulenter sørger for at den alminnelige kliniker ikke kan få trykket noe om interessante erfaringer og funn fra sin praksis.

Hva ønsker leserne? Praktisk «matnyttig» stoff som er aktuelt i tiden eller gamle undersøkelser? Våren 1990 foretok en kollega og jeg en liten effektundersøkelse av gruppeterapi. Andre kolleger fant funnene så interessante at de oppfordret oss til å få materialet publisert. Det har blitt antatt som foredrag på den 11. int. gruppeterapikongressen i Montreal, men ble i november -91 for fjerde gang tilbakesendt fra TNPf fordi konsulent nr. 4 ikke var fornøyd med formuleringene. Det nærmer seg nå to år siden dette arbeidet ble utført. (...) Hvor gammelt skal det bli før det er modent nok for TNPf?

Hvordan ønsker vi våre arbeider bedømt? Er det tidsskriftets lesere som skal få bedømme hvor bra et innlegg er eller er det tidsskriftets konsulenter? En redaktør trenger uten tvil rådgivere, men fortsatt bør det være redaktøren som er ansvarlig for hvilke konsulenter som blir valgt og hva som trykkes. (...)

Hvem skal bestemme konsulentens makt? Jeg har trodd at dette var oss medlemmer og at redaksjonsstaben fulgte retningslinjer gitt av NPF. Imidlertid skjer det en skjult styring ved at de anonyme konsulentene får en alt for stor makt. Dette opplever jeg som farlig da konsulentene kan komme til å ensrette et fagtidsskrift. Ja, det hele kan utvikle seg farlig nær opp til sensur.

Hva bestemmer konsulentenes makt? Det er redaktøren som avgjør hvor mye makt konsulentuttalelsene skal ha! I dag er det i TNPf tydeligvis slik at konsulentene har det første og siste – avgjørende! – ordet. Har ikke en konsulent anbefalt en artikkel for trykking så blir den overhodet ikke vurdert. (...)

Hvordan vil vi ha det? Redaktøren bør få klare retningslinjer for sin bruk av konsulenter. Konsulentene bør få klare retningslinjer for hvor langt de kan gå i sine uttalelser. Forfatterne bør få klare direktiver om at de kan avvise konsulentendringer i manus som medfører at meningsinnholdet forandres.

Bjarne Aasum i spalten «Speakers' Corner», januar 1992

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 52, nummer 4, 2015, side 353

